

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Patriarchæ Gradensi, & Episcopo Castellano.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

diffinitivam sententiam pro præfata L. rationabiliter promulgatam de fratrum nostrorum consilio duximus confirmandam. Ideoque discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus quod à nobis est sententialiter diffinitum faciatis per censuram ecclesiasticam appellatione remota firmiter observari. Quod si non omnes &c. tu ea frater Episcopo. Vos denique, frater Episcopo & fili Abbas, super vobis ipsis &c. Datum Laterani III. Idus Aprilis, pontificatus nostri anno sexto-decimo.

P A T R I A R C H Æ
Gradenſi, & Episcopo Castellano.

*Epist. 19.
Adversus Episcopum Tervisinum.*

Vide infra epist. 160. & lib. 12. epist. 64. 65. lib. 15. epist. 295. 297.

Exhibite coram nobis dilectorum filiorum magistri Maximi Notarij & V. Thesaurarij Ecclesiæ Veronensis Subdiaconorum nostrorum & S. Gradenſis Primicerij litteræ continebant quod cum cognitionem processus venerabilis fratris nostri Cremonensis Episcopi apostolicæ sedis Legati contra venerabilem fratrem nostrum Episcopum Tervisinum eis doxerimus committendam, iidem in ipso legitime procedentes, quia ipsis per testes & instrumentum publicum constitit evidenter quod adversus supradictum Episcopum ad inimicorum ejus instantiam, loco suspecto, eodem absente, ac post appellationem ad nos legitime interpositam, fuit in inquisitione processum, & per quosdam, qui adeo in partem alteram declinarunt ut ea recusarent scribere quæ pro Episcopo facere videbantur, supradicti Legati processum in irritum revocarunt. Nos autem processum eorum, cum nihil rationabile objectum fuerit contra ipsum, in hac parte duximus approbandum. Intelleximus etiam ex litteris eorundem, in inquisitione facta per bonæ memoriæ Albanensem electum apostolicæ sedis Legatum adversus eundem Episcopum, quam coram se aperiri fecerunt, quosdam testes deposuisse juratos quod cum Tervisina civitas statisset ut de feudis venditis sexta pars pretij ad feudorum dominos volueretur, & sic feudum fieret emptoris allodium, bonæ memoriæ Conradus Tervisinus Episcopus à sede apostolica & claræ memoriæ Henrico Imperatore privilegia impetravit ut contra episcopatum non haberet statutum hujusmodi firmitatem, & successores ejusdem Conradi de sic venditis feudis Ecclesiæ sextam partem recipere noluerunt, sed Episcopus iste recepit ex illis. Adjecerunt etiam testes prædicti quod cum commune

civitatis ejusdem Ambrosio quondam Episcopo Tervisino abstulerit teloneum, Episcopus qui nunc præest, pro ipso duo millia librarum ab eodem communi recepit, quod memoratus Ambrosius facere recusavit. Ad hæc autem sic eundem Episcopum respondisse iudices retulerunt, quod dicta privilegia nec habuit neque vidit, & cum ipse super statuto hujusmodi communitati resistere non valeret, & sic nisi sextam acciperet, in Ecclesiæ suæ potius præjudicium redundaret tam partem quam totum etiam amittendo, ejusdem Ecclesiæ necessitate ac utilitate pensata, de venerabilis fratris nostri Aquilegensis Patriarchæ licentia, cujus super hoc litteras illi exhibuit ejusdem sigilli munimine roboratas, de venditis feudis sextam recepit pretij portionem, adiciens ut cum pro recuperando teloneo à communi ejus prædecessori sublato sollicitè laborarit, nec potuerit aliquem consequi super hoc ex suo labore profectum, tandem teloneum ipsum in duobus millibus librarum obtinuit aestimari, sed ex ipsis denariis aliquid non recepit, nisi quod commune septingentas libras, quas extorquere ab ipso volebat, sibi recompensavit ex illis. Quia verò super iis dicti iudices nihil specialiter decreverunt, cum iudex de ea re de qua cognovit pronuntiare debeat secundum legitimas sanctiones, eorum negligentia in hac parte robur favoris apostolici non meretur. Licet autem eundem Episcopum tam propter hoc quam alienationem ejusdem molendini valde utilis Ecclesiæ Tervisinae ac debita quibus tam brevi tempore post promotionem suam eandem Ecclesiam plurimum oneravit, necnon beneficia ecclesiastica, sicut accepimus, personis indignis collata, de dilapidatione suspectum, quinimmo quodammodo culpabilem secundum canonica & legalia instituta suspendere ab administratione possemus, ne tamen vir nobilis Guercius, quem ab impetitione ipsius Episcopi propter causas inimiciarum alia vice repulimus, & nunc etiam nuntios ejus non duximus admitteudos, tamquam inimicus super eum hac occasione gauderet si forsan idem Episcopus reduceretur in pœnam quam ad clamores ejus incurrerat, providimus sic rigorem mansuetudine temperandum quod in illo insultationis non superabundet occasio, & circa istum non videatur omitti super administratione cautela. Hinc est quod omnis alienationis speciem sub impetitione anathematis interdicentes

eidem, ipsum ab alienandi suspendimus potestate, ut ipso jure contractus alienationis sit irritus, si quis forte per ipsum medio tempore fuerit attentatus. Interim autem dilectos filios Decanum & magistrum Gall. Canonicum Tervisinos circa curam & administrationem temporalium ei præcepimus adhiberi, sine quorum consilio & assensu in temporalibus non ministret, præstito ab illis corporaliter juramento quòd ei circa temporalium administrationem assistent fideliter & prudenter. Super eo autem quòd quædam ecclesiastica beneficia, non solum indignis, sed etiam indignè asseritur concessisse, veritatem nihilominus inquiratis, & eam ad nostrum referatis examen, interim ipsum à potestate conferendi ecclesiastica beneficia suspendentes. Ceterum ut plenè indemnitate provideatur Ecclesiæ Tervisinae, fraternitati vestræ per apostolica scripta mandamus quatenus super rebus alienatis, videlicet quot & quanta quantique valoris extiterint, quodvè dispendium ex hoc incurrit Ecclesiæ Tervisina, necnon & aliis circumstantiis inquisita per Canonicos Tervisinos juramento interposito sollicitè veritate, depositiones ipsorum ad nos sub sigillis vestris inclusas fideliter transmittentes, præfigatis Episcopo terminum competentem infra quem per se vel procuratorem idoneum nostrò se conspectui repræsentet, ut super hoc secundum quod expedire viderimus procedamus. Vos igitur tam prudenter in præmissis sublato contradictionis & appellationis obstaculo procedere studeatis quòd circumspèctionem vestram ex hoc possimus in Domino commendare. Nullis litteris veritati &c. Vos denique, fratres Patriarcha & Episcopo, super vobis ipsis &c. Datum Laterani v. i. Idus Aprilis, pontificatus nostri anno sexto-decimo.

ARCHIPRESBYTERO DE
Gravalona Novariensis diocesis.

Epist. 10.
De interdicti
sententia recla-
sanda.

EX parte communis de Gravalona Novariensis diocesis fuit propositum coram nobis quòd licet terra ipsorum fundata sit in solo habili & fecundo, adeo tamen infortunata est & infaulta ut nec in rebus multiplicari valeat nec personis, & cum fortuna sibi aliquatenus arridente, speratur quòd ab hujusmodi debeat infelicitate confurgere, casibus semper opprimitur improvisis, quod ex eo existimant provenire quia terra eadem olim, sicut fama est, propter excessus dominorum ipsius suppo-

Tom. II.

sita fuit sententiæ interdicti, quæ non creditur fuisse postmodum relaxata. Unde apostolatui nostro humiliter supplicarunt ut cum nobis in beato Petro Apostolo ab ipsa fuerit veritate promissum quòd quæcunque solveris super terram, soluta erunt pariter & in cælis, eos ab hujusmodi vinculo absolvere dignemur, præsertim cum animarum quoque periculum ex hoc sibi metuant imminere. Cum igitur majores propter minorum offensam & culpa majorum minores quandoque puniri sacræ scripturæ doceamur exemplis, piam eorum sollicitudinem & timorem commendamus in Domino, & speramus quòd fides quam de clavibus Petri gerunt ipsis utilis esse debeat ad veniam promerendam, cum paralyticum ad pedes Iesu Christi summis per tegulas fides salvaverit aliena. Verum quia David ad placandam indignationem divinam, quæ culpa ipsius in populum fuerat concitata, sacrificium Domino legitur obtulisse, nos factis ejusdem, quæ ad nostram eruditionem scripta esse testatur Apostolus, inhærentes, discretioni tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus populum dicti loci, ut ad expiandam culpam hujusmodi & divinam propitiationem facilis impetrandam, aliquam Domino satisfactionem impendant monens efficaciter & inducens, præfatam interdicti sententiam auctoritate nostra denunties relaxatam, eosdem sollicitè commonendo ut sic in divino timore permanent ne quos apud homines apostolica solvit auctoritas, propria liget iniquitas apud Deum. Datum Laterani v. i. Kal. Aprilis, pontificatus nostri anno sextodecimo.

ARCHIEPISCOPO SALZBURGENSI,
& Salzburgernsi & de Berthersgadme
Salzburgernsis diocesis Præposito.

Causam quæ inter dilectos filios A. Presbyterum & C. scholarem Ratifonenses super Ecclesia in Buchkirchen vertitur, ab examine dilecti filij Præpositi sancti Nicolai & suorum judicium delegatorum nostrorum ad nos per appellationem delatam, dilecto filio Angelo sancti Adriani Diacono Cardinali commissimus audiendam. Coram quo Presbyter proposuit memoratus quòd cum olim venerabilis frater noster Pataviensis Episcopus prædictam Ecclesiam de Buchkirchen, quam ad commonitionem ejusdem Episcopi dictus C. nullo tunc ordine fungens, pro eo quòd quandam puellam desponsaverat publicè, per litteras & proprium nuntium resignarat,

Epist. 11.
Eis committitur
quandam
causa.

B B b b ij